

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீரங்கநாத திவ்யமணி பாதுகாப்பாய் நம:

ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்ட புராணத்தில் உள்ள
ஸ்ரீரங்க ப்ரஹ்மவித்யை
(மூலமும், உரையும்)

(இக்ஷ்வாகு குலதனம்)

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீ அஹோபில தாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

(Email: sridharan_book@yahoo.co.in)

ப்ரஹ்லாதஸ்து மஹாபாகோ நாரதம் திவ்யலக்ஷணம்
யத்ருச்சயா கதம் த்ருஷ்ட்வா ப்ரத்யுத்தாய க்ருதாஞ்ஜலி:
தர்சயந் மஹதாம் வருத்தம் ப்ரச்ரிதாநத கம்தர:
ப்ரக்ஷாளய பாதௌ தத்தோயம் சிரஸா தாரயந்முதா
அர்க்யாதிபிஸ் ஸமர்ப்யர்ச்சய க்ருதாஸந பரிக்ரஹம்
பப்ரச்சேதம் கபிராத்மா பூதாநாம் ஹிதகாம்யயா
பகவந் பவதாப்ரோக்தா ச்ருதாவித்யாஸ் ஸஹஸ்ரச:
ததாபி ஹ்ருதயம் ப்ரஹ்மந் ந த்ருப்த்ய க்ருதார்தவத்
ந ச்ருதா ப்ரயாசோ வித்யா ப்ரியா ஸ்ரீரங்கசாயிந:
தஸ்மாத் ஸ்ரீரங்கவித்யாம் த்வம் ஸம்யக் வக்தும் அர்ஹஸி
இதி ப்ரஹ்லாத கதிதம் ஆகர்ண்ய கருணா நிதி:
புலகீக்ருத ஸர்வாங்கோ நாரதோ தேவபூஜித:
ஸ்மரந் தத் வைபவம் விஷ்ணோ: ஸ்மயந்நிவ கதந்மய:
ஆபபாஷே வசஸ்தத்ர ப்ரஹ்லாதம் பகவத் ப்ரியம்

பொருள் – ஒரு முறை, தேவரிஷியான நாரதரை ப்ரஹ்லாதன் தற்செயலாகச் சந்தித்தான். அவரைப் பலமுறை வணங்கி நின்றான். அவருடைய திருவடிகளில் தன்னுடைய தலையை வைத்து வணங்கினான். அவருக்கு அர்க்ய பாத்திரங்களால் தகுந்த உபசாரங்கள் செய்தான். பின்னர் நல்லதொரு ஆசனம் அளித்து அவரை அமரவைத்தான். பின்னர் அவன், “ஸ்வாமி! நீவிர் ஆயிரக்கணக்கான வித்யைகளை உபதேசம் செய்துள்ளீர்கள். ஆனாலும், ஸ்ரீரங்கசேஷத்ரத்தில் சயனித்துள்ள ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு மிகவும் விருப்பமான ஸ்ரீரங்கவித்யை குறித்து நீவிர் ஏதும் கூறாததால், எனக்கு மனநிறைவு உண்டாகவில்லை. ஆகவே அதனைக் குறித்து எனக்கு உரைப்பீராக”, என்று ப்ரஹ்லாதன் கருணையின் இருப்பிடமாகிய நாரதரிடம் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து வணங்கி விண்ணப்பித்தான். இந்த உலகிற்கே நன்மை அளிக்கும் ஒரு விஷயம் குறித்து பகவானிடம் ப்ரியம் கொண்ட அந்த ப்ரஹ்லாதன் கேட்டான்.

நாரத: -

ஸ்ரீரங்கசாயீ பகவாந் ரங்கம் இதி உபசர்யதே
வித்யேததே யத ரங்கம் ரங்கவித்யா தத் உச்யதே

விமாநம் ப்ரணவாகாரம் வேதச்ருங்கம் மஹாத்துதம்

ஸ்ரீரங்கசாயீ பகவாந் ப்ரணவார்த ப்ரகாசக:

ப்ரணவஸ்யாதிரூபாய ப்ரணவாந்தஸ்த சக்தயே

ப்ரணவோபரி ஸம்ஸ்தாய ஸ்ரீரங்க ப்ரஹ்மணே நம:

பொருள் – நாரதர் ப்ரஹ்லாதனிடம் உரைக்கத் தொடங்குகிறார் : ஸ்ரீரங்கத்தின் சயனித்துள்ள ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கே “ரங்கம்” என்று பெயர். இத்தகைய ரங்கம் போன்று ரங்கவித்யையும் ப்ரகாசமாக உள்ளது. ப்ரணவாகாரமாக உள்ள ஸ்ரீரங்கவிமானம், வேதங்களையே தன்னுடைய சிகரங்களாகக் கொண்டுள்ளது. ஸ்ரீரங்கநாதனே ப்ரணவத்தின் ஆழ்பொருளை வெளிப்படுத்துபவனாக உள்ளான். ப்ரணவத்துக்கு ஆதி ரூபமாகவும், இறுதியில் உள்ள சக்தியாகவும், ப்ரணவத்தின் மேலே உள்ளதாகவும் ஸ்ரீரங்க ப்ரஹ்மமே உள்ளது.

கர்மகாண்ட ஸ்வரூபம் ச பக்திகாண்டஸ்ய பாவநா

ஜ்ஞானகாண்டாத்ம த்ருப்திச்ச த்ருச்யதே ரங்கவித்யயா

வேதவித்யா யஜ்ஞவித்யா ப்ரஹ்மவித்யாதயஸ்ததா

யதா நதீ நதாஸ்ஸர்வே ஸாகரம் யாந்தி ஸர்வச:

ததா வித்யோபவித்யாச்ச ரங்கவித்யா முபாச்ரிதா:

பொருள் – கர்மகாண்டத்தின் ஸ்வரூபம் என்ன, பக்திகாண்டத்தின் பாவனை என்ன, ஞானகாண்டத்தின் ஆத்மநிறைவு போன்ற அனைத்தும் ரங்கவித்யையில் அறியப்படும். அனைத்து நதிகளும் எவ்விதம் ஸமுத்திரத்தில் சென்று சேர்கின்றனவோ அதே போன்று, வேதவித்யை, யஜ்ஞவித்யை மற்றும் ப்ரஹ்மவித்யை ஆகிய அனைத்தும் ரங்கவித்யையை அண்டியே நின்று, அதிலேயே சேர்கின்றன.

யதா மாதரம் ஆச்ரித்ய வர்தந்தே ஸர்வஜந்தவ:

ததா ஸ்ரீரங்கம் ஆச்ரித்ய வர்தந்தே ஸர்வதேவதா:

பூர்வம் ரங்கமிதம் ஞேயம் மந்தரங்கம் பயோநிதி:

பஹிரங்கம் து வைகுண்டம் ஸர்வம் ரங்கமய ஜகத்

பொருள் – அனைத்து உயிர்களும் தாயைக் கொண்டே வளர்வது போன்று, அனைத்து தேவதைகளும் ஸ்ரீரங்கத்தைக் கொண்டே வளர்கிறார்கள். ஸ்ரீரங்கவிமானம் பூர்வரங்கம்

(நாடகம் துவங்குவதற்கு முன், நாடக மேடையை தயார் செய்வதற்குப் பெயர் பூர்வரங்கம் ஆகும்), சுஷீராப்தியானது அந்தரங்கம் (இலக்கை அடைவிப்பதில் நேரடியாக உதவும் உபாயம்), ஸ்ரீவைகுண்டம் பஹிரங்கம் (இலக்கை அடைவிப்பதில் மறைமுகமாகத் தள்ளி நின்று உதவும் உபாயம்) ஆகும். ஆக இந்த ப்ரபஞ்சம் முழுவதும் ரங்கமயம் ஆகிறது.

சுஷீரோதாத் விரஜா தீரம் ஸரயோ விரஜா தடாத்
ஏவம் ரங்காகமம் ஜ்ஞாத்வா காவேர்யுப யதா கதா

பொருள் – ஸ்ரீரங்கவிமானம் திருப்பாற்கடலிலிருந்து, விரஜா நதிக்கு வந்தது. விரஜா நதியிலிருந்து ஸரயூ நதிக்கரைக்கு வந்தது. ஸரயூ நதிக்கரையிலிருந்து, இரண்டு பக்கங்களிலும் காவேரி பாய்வதாக அறியப்படும் ஸ்ரீரங்கத்திற்கு வந்தது.

அஷ்டதீர்த தளோபேதம் சந்த்ரபுஷ்கர கர்ணிகம்
ஸஹ்யகந்தம் ச காவேரீ நாளம் ஸ்ரீரங்க பங்கஜம்
தந்மத்யே ரமதேரங்கீ ஸ்ரீயாஸஹ ஸதாப்ரபு:
தஸ்மாத் ஸ்ரீரங்கநாமேத மத்யாபி ப்ரோச்யதே புதை:

பொருள் – ஸ்ரீரங்கம் என்பதை ஒரு தாமரைமலர் போன்று வைத்துக் கொண்டால், அதன் கர்ணிகையாக (நடுப்பகுதி) சந்திரபுஷ்கரிணி உள்ளது; சந்த்ரபுஷ்கரிணியைச் சுற்றியுள்ள எட்டுத் தீர்த்தங்கள் (பில்வ தீர்த்தம், ஜம்பு தீர்த்தம், அச்வத்த தீர்த்தம், பாலாச தீர்த்தம், புந்நாக தீர்த்தம், வகுள தீர்த்தம், கதம்ப தீர்த்தம், ஆம்ர தீர்த்தம்) அந்தத் தாமரைமலரின் இதழ்களாக உள்ளன; காவேரி நதியானது அந்த மலரின் கொடியாக உள்ளது; ஸஹ்ய பர்வதம் (குடகு மலை) அதன் மூலமாக உள்ளது. இப்படியாக உள்ள தாமரைமலரின் நடுவில் ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாருடன் எப்போதும் ரமிப்பதால், ஸ்ரீரங்கம் என்றானது.

கங்காஜலே அவகாஹேந ரங்கவித்யா நிஷேவணாத்
தபஸா கல்மஷம் ஹந்தி வித்யயா அம்ருதமச்நுதே

பொருள் – கங்கையில் நீராடுவதாலும், தவங்கள் மூலமும் பாவங்கள் மட்டுமே தீரும். ஆனால் ஸ்ரீரங்கவித்யை மூலம் பாவங்கள் நீங்குவது மட்டும் அல்லாமல், அமிர்தத்தையும் அனுபவிக்க இயலும்.

சதுர்வேதா ஷடங்காநி ஷட்சாஸ்த்ரோபநிஷஸ்ததா
புராணந்யாய மீமாம்ஸா தர்மசாஸ்த்ராந்யநேகச:
வ்யாஹ்ருதீபிஸ்ஸஹோம்கார: ப்ரணவாத்யசுஷர த்வயம்
காயத்ரீ சிஸ்ஸாயுக்தா மஹாவ்யாஹ்ருதயஸ்ததா
உபவேதாஸ்ததா சாஸ்த்ராண்ய ந்யாயவித்யா ஹ்யநேகச:
ஏதாஸ்ஸவ்ருபமஸ்தாய ஸேவந்தே ரங்கசாயிநம்

பொருள் – நான்கு வேதங்கள், அவற்றின் ஆறு அங்கங்கள், சாஸ்த்ரங்கள், உபநிஷத்துக்கள், புராணங்கள், ந்யாய சாஸ்த்ரங்கள், மீமாம்ஸை, தர்ம சாஸ்த்ரங்கள், வ்யாஹ்ருதிகள், ப்ரணவம், த்வயம், காயத்ரீ, மற்ற உபவேதங்கள், மற்ற பல வித்யைகள் ஆகிய அனைத்து ஸ்ரீரங்கநாதனுக்குச் சேவகம் செய்தபடி உள்ளன.

ருக்வேத: புரதோவிஷ்ணோ: மத்யேசாத்வர்யு ஸம்ஹிதா
உதீச்யாம் ஸாமவேதச்ச பரிதோ அதர்வ ஸஜ்ஞக:
மூலாக்நமே தே ருக்ஸாமோ யஜ்ஞார்த்தம் து த்விதாக்ருதே
ஏவம் த்விதாபூத்காவேரீ ஸேவார்த்தம் ரங்கசாயிந:

பொருள் – ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு எதிரில் (அதாவது தெற்குத்திசையில்) ருக்வேதமும், நடுவில் யஜுர் வேதமும், வடக்கில் ஸாமவேதமும், நான்கு திசைகளிலும் அதர்வண வேதமும் உள்ளன. ஒரே வேதமானது யாகத்தின் பொருட்டு அடியும் நுனியுமாக உள்ள ருக் மற்றும் ஸாமவேதங்கள் என்று இரண்டாகப் பிரிந்தது போன்று, ஒரே காவேரியானது ஸ்ரீரங்கநாதனை வணங்குவதற்காக இரண்டாகப் பிரிந்தது (காவேரி, கொள்ளிடம்).

ஸஹ்யபாதோத்பவ முத்வா த்ரயீஜாதா ஸரித்வரா
ப்ரஹ்மாவிகஸ்தத்கூலாநி புருஷார்த்த சதுஷ்டயம்
உத்தரே தசுஷிணம் தர்மமர்த்தம் தத்கூலமுத்தரம்
தசுஷிணே தசுஷிணம் காமோ முக்திதம் தசுஷிணோத்தரம்
வேகஸ்து ஸம்ஹிதாப்ரோக்தா வீச்யாவர்த்தா: பத: க்ரமா:
வர்ணா:க்ரமச்ச கல்லோலா நதீ வக்ரகதிர்ஜடா

பொருள் – வேதங்கள் நான்முகன் மூலமாக வெளிப்பட்டது போன்று, காவேரி நதியானது ஸஹ்ய மலையிலிருந்து வெளிப்படுகிறது. மேலே கூறப்பட்ட இரண்டு காவேரிகளுடைய நான்கு கரைகளே நான்கு புருஷார்த்தங்கள் ஆகின்றன (தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம்). அதாவது – வடதிருக்காவேரியின் (கொள்ளிடம்) தென்கரை (ஸ்ரீரங்கக் கரை) தர்மம் ஆகும்; வடதிருக்காவேரியின் (கொள்ளிடம்) வடகரை (ஸ்ரீரங்கத்தின் அக்கரை) அர்த்தம் ஆகும்; தென்திருக்காவேரியின் (காவேரி) தென்கரை (ஸ்ரீரங்கத்தின் அக்கரை) காமம் ஆகும்; தென்திருக்காவேரியின் (காவேரி) வடகரை (ஸ்ரீரங்கக் கரை - அம்மாமண்டபம்) மோக்ஷம் ஆகும். வேதங்களுடைய ஸம்ஹிதை பாகங்கள் காவேரியின் வேகம் ஆகும். (வேத அக்ஷரங்களைப் பல விதங்களாக மாற்றிச் சொல்வதில் வர்ணம், க்ரமம், ஜடை, கனம் என்று பலமுறைகள் உண்டு) வேதங்களில் காணப்படும் பதங்களும், க்ரமங்களும் காவேரியின் அலைகள் மற்றும் சுழல்கள் ஆகும். காவேரியில் சிறியதாக எழும் அலைகள் வேதங்களுடைய வர்ண க்ரமங்கள் ஆகும். வேதங்களின் ஜடை என்பது காவேரியின் வக்கிர கதியாக உள்ளது.

உத்கூல மல்பஸலிலம் நாபிதக்ந மகாதகம்

உதாத்தோஹ்யா அநுதாத்தச்ச ஸ்வரித: ப்ரசய: க்ரமாத்

தடோத்காதே ஹ்ரதமந்தே ஜலஸம்ஸர்பணே பஹி:

அநுஸ்வார: ப்லுத: கம்பூ விஸர்ஜநமிதி ஸ்ம்ருதம்

பொருள் – (வேத ஸ்வரங்களை உயர்த்தியும், தாழ்த்தியும், சமனாகவும், ஸ்வர வேறுபாடு இல்லாமலும் உச்சரிப்பார். இவற்றை முறையே உதாத்தம், அநுதாத்தம், ஸ்வரிதம், ப்ரசயம் என்பர்). வேத ஸ்வரங்களின் உச்சரிப்பான உதாத்தம், அநுதாத்தம், ஸ்வரிதம், ப்ரசயம் ஆகிய நான்கும் முறையே காவேரி கரை புரண்டு ஓடுவதும், மிகவும் குறைந்த நீருடன் உள்ளதும், இடுப்பு அளவு நீருடன் உள்ளதும், ஆழம் அதிகமாக இல்லாமல் இருப்பதும் போன்றதாகும். வேதங்களில் (அல்லது ஸம்ஸ்க்ருதத்தில்) காணப்படும் அநுஸ்வாரம், ப்லுதம், கம்பு மற்றும் விஸர்கம் ஆகிய நான்கும் முறையே காவேரியானது கரைகளை உடைத்துக் கொண்டு பாய்வது, மடுக்கள் போன்று ஆங்காங்கு தேங்கி நிற்பது, மெதுவாக ஓடுவது, மேலே வழிந்தபடி ஓடுவது போன்றதாகும்.

பாதார்த்தம் ஸ்நாநபாநம் ச க்ரியார்த்தச்ச அம்புஜாருண:
 பரமார்த்தோஹரேஸ்ஸேவா அர்த்த த்ரயம் இதீரிதம்
 பாஹ்ய ப்ரோதஸ் ஸமாவேகா: பரிசிஷ்டா: ப்ரகீர்த்திதா:
 ஸ்வபாவ நிம்நகா வித்யா ப்லவ ஸம்சாரிணஸ் ஸ்வரா:
 மண்டலம் தசபேதாஸ் ஸ்யு ரத்யயா யோஜநாநி து

பொருள் – காவேரியில் ஸ்நான பானம் செய்தல் என்பது வேதங்களுடைய பதங்களின் அர்த்தமாகும்; காவேரியில் காணப்படும் செந்தாமரைகள் வேதங்களுடைய க்ரியைகளின் அர்த்தமாகும்; வேதங்களுடைய மிகவும் உன்னதமான அர்த்தம் ஸ்ரீஹரிக்குச் செய்யும் சேவையாகும். ஆக வேதங்களுடைய மூன்றுவிதமான அர்த்தங்கள் இவ்விதம் உள்ளன. காவேரி பொங்கிப் பாயும் இடங்கள் அனைத்தும் வேதங்களுடைய மண்டலங்கள் ஆகும், அவற்றுக்கு இடையே உள்ள யோஜனைகள் (தூரம்) வேத அத்யாயங்களாக உள்ளன.

ருஜு ப்ரவாஹ ஸூக்தாநி வர்க்காஸ்தீர ஸ்தித த்ருமா:
 ருசஸ்தீர்த்தாநி விஜ்ஞேயா தேவதா தேவதாஸ்ததா
 ருஷ்யச்சர்ஷ்யஸ்தீரே சந்தாம்ஸி ஸ்வாந்தரளகம்

பொருள் – காவேரி நேர்த்தியாகப் ப்ரவஹிப்பதே வேதத்தினுடைய ஸூக்தங்கள் ஆகும். காவேரியின் கரையில் உள்ள மரங்கள் அனைத்தும் வேதங்களுடைய வர்க்கமாகும். காவேரியின் படித்துறைகள் அனைத்தும் வேதத்தின் ருக்குகள் ஆகும். காவேரியின் தேவதைகள் அனைத்தும் வேத தேவதைகள் ஆகும். காவேரி தீரத்தில் தவம் செய்யும் ரிஷிகள் அனைவரும் வேதத்தில் கூறப்படும் ரிஷிகள் ஆவர். காவேரியின் மெல்லிய ஓசையே வேதத்தின் சந்தஸ் ஆகும்.

ஏவம் யஜுஸ்ஸம்ஹிதா ச சந்த்ரபுஷ்கரிணீதி வை
 ஹேம கூர்மஸ்து தந்மத்யே சக்ராங்கித தநு:க்ருதீ
 அநேக நாகாஸ் தத்ரைவ பணாமணி விபூஷிதா:
 ப்ராதேஷமாத்ர தேஹாச்ச தீர்த்தம் ரக்ஷந்தி ஸர்வதா
 தர்ப்பணா லோகநாத் பச்யேத் யதா ஸ்வமுக முஜ்ஜ்வலம்
 ததா சந்த்ரதரோ த்ருஷ்ட்வா வைகுண்டம் பரிபச்யதி

உதக் ப்ரவாஹ: காவேர்யா: ஸாமவேதா: ப்ரகீர்த்திதா:
 ஏவம் ரிக் ஸம்ஹிதா சாகா: குல்யாஸ்தூபய கூலஜா:
 அதர்வ அஷ்டதிசாஸ் தீர்த்தாந்யபீஷ்ட பல தாந்யபி
 புஷ்டிகாமாச்ச ஸேவந்தே தேவா ப்ரஹ்மச்சர்யஸ்ததா

பொருள் – ஸ்ரீரங்கத்துக்கு நடுவில் சந்த்ரபுஷ்கரிணி உள்ளது. அது யஜுர் வேதம் ஆகும். அந்தப் புஷ்கரிணியின் நடுவில் சக்ராயுத அடையாளத்துடன் கூடிய சரீரத்துடன் பொன்னிறமான ஓர் ஆமை உள்ளது. தங்களுடைய நாகரத்னங்களுடன் கூடிய பல நாகங்கள் தங்களுடைய உடலைக் குறுக்கியபடி எப்போதும் அந்தப் புஷ்கரிணி தீர்த்தத்தைக் காத்தபடி உள்ளன. கண்ணாடியில் முகம் காண்பது போன்று, அந்தப் புஷ்கரிணி தீர்த்தத்தில் ஸ்ரீவைகுண்டத்தைக் காணலாம். வடதிருக்காவேரி (கொள்ளிடம்) ஸாம வேதம் ஆகும். ஸாம வேதத்தினுடைய ருக், ஸம்ஹிதை மற்றும் சாகை ஆகியவை காவேரியின் இரண்டு கரைகளிலும் உள்ள வாய்க்கால்கள் ஆகும். சந்த்ரபுஷ்கரிணியைச் சுற்றி எட்டுத் திசைகளிலும் காணப்படும் எட்டுத் தீர்த்தங்களும் அதர்வண வேதம் ஆகும். உயர்ந்த நிலையை விரும்பும் தேவதைகளும் ப்ரஹ்மரிஷிகளும் அங்கு உள்ளனர்.

ஸப்த வ்யாஹ்ருதயோ லோகா: ஸப்தாவரண ஸம்ஜ்ஞகா:
 ஸப்தச்சந்தாம்ஸி வீத்யஸ்து காயத்ரீ ப்ரமுகா: க்ரமாத்
 காயத்ரீ ப்ரதமாவீதி: த்விதீ யோஷ்ணிக் ததைவ ச
 அநுஷ்டுப் ச த்ருதீயாஸ்யாச் சதுர்த்தீ ப்ருஹதீஸ்ம்ருதா
 பங்க்திச்ச பஞ்சமீஜ்ஞேயா த்ருஷ்டுப் சஷ்டி ப்ரகீர்த்திதா
 ஸப்தமீ ஜகதீ ப்ரோக்தா உத்தரோத்தர வருத்திதா
 பூலோகோ ஜகதீயுத்தோ புவச்ச த்ரிஷ்டுபாயுத:
 ஸுவ: பங்க்தீ ஸமாயுத்தோ மஹஸாப்ருஹதீயுதா
 அநுஷ்டுப்ஜந ஸா யுத்தா ததோஷ்ணிக் தபஸாயுதா
 ஸத்யம் காயத்ரி ஸம்யுக்தம் ஸப்தாவரணமுச்சயதே

பொருள் – “பூ:, புவ:, ஸுவ:, மஹ:, ஜந:, தப:, ஸத்யம்” என்னும் ஏழு வ்யாஹ்ருதிகளால் உணர்த்தப்படும் ஏழு லோகங்களே ஸ்ரீரங்கத்தில் காணப்படும் ஏழு ப்ராகாரங்கள் ஆகும். காயத்திரீ, ப்ருஹதீ, உஷ்ணிக், ஜகதீ, த்ருஷ்டுப், அநுஷ்டுப், பங்க்தி ஆகிய ஏழு

சந்தஸ்ஸுகளும் ஏழு ப்ராகாரங்களுக்குட்பட்ட வீதிகளாகும். இவற்றில் முதல் ப்ராகாரம் என்பது காயத்ரீ சந்தஸ்ஸுடன் சேர்ந்த ஸத்யலோகம்; இரண்டாம் ப்ராகாரம் என்பது உஷ்ணிக் சந்தஸ்ஸுடன் சேர்ந்த தபோலோகம்; மூன்றாம் ப்ராகாரம் என்பது அநுஷ்டுப் சந்தஸ்ஸுடன் சேர்ந்த ஜந்ரலோகம்; நான்காம் ப்ராகாரம் என்பது ப்ருஹதீ சந்தஸ்ஸுடன் சேர்ந்த மஹர்லோகம்; ஐந்தாம் ப்ராகாரம் என்பது பங்க்தீ சந்தஸ்ஸுடன் சேர்ந்த ஸுவர்லோகம்; ஆறாம் ப்ராகாரம் என்பது த்ருஷ்டுப் சந்தஸ்ஸுடன் சேர்ந்த புவர்லோகம்; ஏழாம் ப்ராகாரம் என்பது ஜகதீ சந்தஸ்ஸுடன் சேர்ந்த பூலோகம் ஆகும்.

கவாட தேஹளீவேதி த்வார கோபுர தோரணா:

தத் தத் தேஹோத்பவா தேவா ஆஸந்வேதாதிமா: க்ரமாத்

பொருள் – வேதத்தில் கூறப்பட்ட தேவதைகள் ஸ்ரீரங்கத்தின் ப்ராகாரங்களில் உள்ள கதவுகளாகவும், பாதைகளாகவும், துவாரங்களாகவும், கோபுரங்களாகவும், தோரணங்களாகவும், மேடைகளாகவும் உள்ளனர்.

மஹாநஸம் சப்தசாஸ்த்ரம் இந்த்ராக்னி: அதிதைவதம்

ஹவிர் நிவேதநாயாஸ்தாம் இந்த்ராக்நீமுகத: ப்ரபோ:

பஞ்சபூதமயம் விச்வம் ஏதத் ப்ருதகநேகச:

ஹவிஸ் ஸ்வரூபம் ஆஸ்தாய ப்ராவிசந்தி முகம் ஹரே:

தண்டலாயோஷதீ பூமி ஸ்ரீராதி ஜல ஸம்பவம்

மரீச்யாத்யக்நி ஸம்பூதம் பாககந்தோத்திதோநில:

ஷட்ரஸாஸ் தத்தத் அந்யோந்யம் ஸம்யோகா: பாகஸம்பவா:

ஸ்வாதுதாம் ஹவிஷோ தஸ்தாப்ய ஆகாசமிதி கீயதே

விபக்தி பதலிகாத ஸமாஸ ப்ரக்ரியாதிபி:

மஹாநஸோத்திதா சப்தா சப்த சாஸ்த்ரமிதி ச்ருதம்

பொருள் – வ்யாகரண சாஸ்த்ரமாகிய (சப்தசாஸ்த்ரம் என்பது வ்யாகரணம் அல்லது இலக்கணம்) வேதங்களின் ஒரு அங்கமே ஸ்ரீரங்கம் பெரியகோயிலின் மடைப்பள்ளி (சமையல் அறை) ஆகும். அதன் தேவதை இந்த்ராக்னி (இந்த்ரன் + அக்னி என்றும், மஹாபாரதம் மற்றும் ருக்வேதத்தில் கூறப்படும் ஒரே தேவதை என்றும் கூறுவர்) ஆகும்.

ஸ்ரீரங்கநாதனுக்குரிய ஹவிஸ்ஸை அவனுக்கு அளிப்பதற்காக இந்த்ராக்னி தேவதை அவனுடைய வாயில் உள்ளது. பஞ்சபூதமயமாக உள்ள இந்த முழு ப்ரபஞ்சம் ஹவிஸ் ரூபமாக ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவாய்க்குள் புகுகின்றன. நெல் தொடங்கி உள்ள பல மூலிகைகள் பூமியைச் சேர்ந்தவை; பால் முதலான நீரைச் சேர்ந்தவை; மிளகு போன்றவை அக்னியைச் சேர்ந்தவை; மடைப்பள்ளியில் உண்டாகும் நறுமணம் வாயு ஸ்வரூபம்; ஆறு சுவைகள் ஆகாச ரூபம் ஆகும். மடைப்பள்ளியில் உண்டாகும் சப்தங்கள் வ்யாகரணம் ஆகும்.

ஸ்ரீரங்கவீதிகா கல்ப சில்ப சாஸ்த்ரம் ப்ரகல்ப்யதே
 சந்தோமயேந தார்சுஷ்யேண ஸ்வச்சந்தகதி நாந்வஹம்
 கருடாதி ப்ரஹ்ம ரதை: ஸ்வச்சந்தகதிபிஸ் ஸதா
 சரிதா வீதிகாநாமச்சத இத்யபிதீயதே
 ஸ்வர்ணாபரண கோஷாச்ச நாநா ரத்ன ஸமாயுதா:
 ஜ்யோதிஷ் சாஸ்த்ரம் ச விஜ்ஞேயா ஜ்யோதிர்கண ஸமாச்ரயாத்
 கல்ப: பரார்த்தமந்வாதி யுக வர்ஷாயநாந் ருது:
 மாஸ: பசேஷா திவா ராத்ரம் திதி வார முஹூர்த்தம்
 நாட கலாதிகா: காலாஸ் த்ரிகாலா பூதகாதய:
 ஸூர்யாதி த்ருவ பர்யந்தா மஹாஜ்யோதிர்கணாஸ்ததா
 ஸர்வம் ச ஜ்ஞாயதே ஸம்யக் ரங்காபரண தர்சநாத்
 க்ரீட குண்டல ஹார பட்ட கங்கண பூஷணம்
 கங்கணம் பாஹுவலயம் கடிஸூத்ராங்குலீயகம்
 ஜாம்பூநதாபரச்சாயம் தீபிதோதர பந்தநம்
 நூபுரம் பாதகடக மணிஸூத்ராங்குலீயகம்
 ஸோத்தரீய ப்ரஹ்மஸூத்ரம் கௌஸ்துபம் ரத்நதைவதம்
 வைஜயந்தீ மஹாமாலா நாநாபூத ஸமாச்ரயம்
 ஸேவந்தே பூஷணாநீதி ஜ்யோதிஷ் சாஸ்த்ரம் ப்ரசக்ஷதே

பொருள் – திருவரங்கம் பெரியகோவிலிலும், அதனைச் சுற்றி உள்ள வீதிகளிலும் செய்யும் அலங்காரங்கள் அனைத்தும் சில்பசாஸ்த்ரங்கள் ஆகும். சாந்தோக்ய உபநிஷத்மயமாகவே உள்ள உயர்ந்த கருடவாகனம் முதலான வாகனங்கள் சந்தஸ் சாஸ்த்ரமாகும். பலவிதமான

இனிமையான இரத்தினக்கற்களின் ஓசையுடன் கூடிய ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய ஸ்வர்ண ஆபரணங்கள் ஜ்யோதிஷ சாஸ்த்ரமாகும். கல்பம் (நான்முகனின் ஒரு பகல் = 1000 மஹாயுகங்கள் = 432 கோடி மனித ஆண்டுகள்), பரார்த்தம் (நான்முகனின் ஆயுட்காலத்தை இரண்டாகப் பிரித்து இரண்டு பரார்த்தம் என்பர்), மன்வந்தரம் (ஒரு கல்பகாலத்தில் 14 மனுக்களும், 14 இந்திரர்களும் வந்து செல்கிறார்கள். “மனு” என்பவர் பூமி அனைத்துக்கும் அரசராவார். இந்திரன் தேவலோகத்திற்கு அரசனாவான். ஒரு மனுவின் காலம் 71 மஹாயுகங்கள்; ஒரு மஹாயுகம் = 43, 20, 000 மனித ஆண்டுகள்), யுகம் (நான்கு யுகங்கள்), வருடம் (12 மாதங்கள்), அயனம் (6 மாதங்கள்), ருது (2 மாதங்கள்), மாதம் (30 – 32 நாட்கள்), பக்ஷம் (15 நாட்கள்), பகல், இரவு, திதி, வாரம், முஹூர்த்தம், நாட (நொடி), கலை (நிமிடம்), மூன்று காலங்கள் (இறந்த, நிகழ், எதிர்) போன்ற அனைத்து ஜ்யோதிஷ கணங்களும் இங்கு அண்டி நிற்கின்றன. ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய ஆபரணங்களைக் கண்டால் சூரியன் தொடங்கி துருவன் முடிய அனைத்தையும் கண்டதாகும். இப்படிப்பட்ட ஆபரணங்கள் – க்ரீடம், குண்டலங்கள், ஹாரங்கள், கங்கணங்கள், கைவளைகள், அரைஞாண் கயிறு, மோதிரங்கள், திருவடிச் சிலம்புகள், யஜ்ஞோபவீதம், கௌஸ்துபம், வைஜயந்தீ மாலை என்று இப்படியாகப் பலவாகும்.

ஸுகந்தீ புஷ்பமாலாம் ச துளஸீதாம ஸம்யுதா
மல்லிகா குந்த மந்தார நந்த்யாவர்தாதி கேதகீ
சம்பகாசோக புன்னாக வகுளம் கரவீரஜம்
மாலதீயூதிகா ஜாதீ துளஸீ மஞ்ஜரீ சுபா
குமுதோத்பல கல்ஹார கமலாதீந்யநேகச:
ஸுகந்தி ஸுகஸம்ஸ்பர்ச நாநாவர்ண ஸமாயுதம்
ஹ்ரஸ்வ மத்யம தீர்கம் ச தாதுமாத்ர குணாந்விதம்
மாலாருபம் ஸமாஸ்தாய நாஸிகா ஸேவதே ஹரே:
ஸுகந்திக்ராண ஸம்யோகாத் சிக்ஷாசாஸ்த்ரம் ப்ரசக்ஷதே

பொருள் – ஸ்ரீரங்கநாதனை அலங்கரிக்கும் அனைத்துவிதமான மலர்களும் சிக்ஷா (கல்வி) சாஸ்த்ரம் ஆகும். அவையாவன – நறுமணம் வீசும் துளசி, மல்லிகை, குந்தம், மந்தாரம், நந்த்யாவட்டை, தாழை (கேதகீ), சம்பகம், அசோகம், புன்னாகம், வகுளம், மாலதி,

குமுதோத்பலம் போன்ற பலவிதமான மலர்கள், அவற்றில் உள்ள பலவிதமான தன்மைகளுடன் கூடிய மகரந்தத் தாதுக்கள் – போன்றவையாகும்.

பேரீ ம்ருதங்க பணவ வீணாகாஹள வேணவ:
 நாநாவிதா மஹாசப்தா நிருக்த ப்ரகீர்யதே
 ஜல்லீ மத்தள பேதாச்ச தாளகாஹள டிண்டிமா:
 சககண்டா விசேஷாச்ச மஹாசப்தா: ப்ருதக்விதா:
 தச திசுஷுஷு பூர்ணாச்ச ப்ரஹ்மகோஷாஸ் ஸுகாவஹா:
 சப்த ச்ரவண ஸம்யோகாத் நிருக்தம் கீயதே புதை:

பொருள் – ஸ்ரீரங்கநாதனின் பெரியகோவிலில் பேரீ, ம்ருதங்கம், பணவம், வீணை, காஹளம் என்று பலவிதமான இசைக்கருவிகளின் பலவிதமான பெருத்த ஓசைகள் நிருக்த சாஸ்த்ரம் ஆகும். ஜல்லீ, மத்தளம் முதலான இசைக்கருவிகளின் தனித்தனியான பெருத்த ஓசைகள் கேட்டன; பத்து திசைகளிலும் பரிபூர்ணமாக ப்ரஹ்மகோஷம் கேட்டது. இப்படியான சப்தத்தைக் கேட்கும்போது நிருக்த சாஸ்த்ரத்தை விளக்குவதாக உள்ளது.

பத்ர புஷ்ப பலோபேதா வ்ருசுஷகுல்ம லதாச் சுபா:
 ஆராமே கதிதாஸ் ஸத்பி: ஆரண்யகம் அநேகச:
 ஸாயம் ப்ராதச்ச ஹோமாந்தே ப்ராஹ்மணாச்சா ஹிதாக்நய:
 யத்பதா ரங்கமயாதி ஸ வை ப்ராஹ்மணம் உச்ச்யதே

பொருள் – இலைகள், மலர்கள், பழங்கள் உள்ள மரங்கள் நிறைந்த ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய சோலைகள் வேதங்களில் உள்ள ஆரண்யகப் பகுதிகள் ஆகும். காலை, மாலை என்று அந்தணர்கள் ஸ்ரீரங்கநாதனைக் காணவரும் மார்க்கம் வேதங்களில் உள்ள ப்ராஹ்மணப் பகுதிகள் ஆகும்.

தீபிகா கோக்ருதைஸ் ஸிக்தா அகண்டா: புரதோ ஹரே:
 புராணநீதி விக்யாதா: புரஸ்ஸர்வம் ப்ரகாசநாத்
 பஞ்சபூதமயோ தீப: புராணம் பஞ்சலக்ஷணம்
 தராபாத்ர ஜலம் ஸ்நேஹா வாயுர்வர்தீநப: ப்ரபா

தோஜோ தீபோ ஜகத்வ்யாபீ ஹ்ருத் குஹத்வாந்த நாசநாத்
 திவா ராத்ராத்ரி ஸர்க்ச்ச ப்ரகாசோ த்வாத நாசநாத்
 திவா ராத்ரம் ஹரேஸ்ஸேவா வசாவர்க சசாங்கயோ:
 மநூநாமந்தரம் தத்தத் காலே காலே நிஷேவணம்
 வசாநு சரிதசோக்தம் நித்யபூஜோபசாரத:

பொருள் - ஸ்ரீரங்கநாதன் திருமுன்பாக ஒளிர்கின்ற நெய்தீபங்கள், அனைத்தையும் ப்ரகாசிக்க வைக்கின்ற புராணங்கள் ஆகும். புராணங்களுக்கு எப்படி ஐந்து இலக்கணங்கள் உள்ளனவோ அது போன்று தீபங்களுக்கும் உள்ளன. தீபத்தின் பாத்திரம் பூமி, எண்ணெயும் நெய்யும் நீர், திரியானது வாயு, அதன் ப்ரகாசம் ஆகாசம், அதன் தீபம் தேஜஸ் ஆகும். (இதுவரை தீபத்தின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது. அடுத்து புராணத்தின் ஐந்து இலக்கணங்களான ஸ்ருஷ்டி, ஸம்ஹாரம், வம்சங்கள், மன்வந்த்ரங்கள் மற்றும் வம்ச சரித்ரம் ஆகியவை கூறப்படுகிறது) பகலும் இரவும் ஸ்ருஷ்டி, ஸ்ரீரங்கநாதனைத் தரிசித்தவுடன் அறியாமை என்னும் இருள் நீங்குதலே ஸம்ஹாரம், பகலிலும் இரவிலும் கிட்டும் தரிசனம் சூர்ய சந்த்ர வம்சங்கள், அந்தந்த காலத்தில் நடக்கும் கோவில் கார்யங்கள் மன்வந்த்ரங்கள், அன்றாடம் அடக்கும் பூஜைகள் வம்சங்களின் சரித்ரம் ஆகும்.

பஞ்சகால விதானேந த்ரிஸந்த்யம் ரங்கமந்திரே
 ஹரேராதநம் ஸர்வம் ந்யாய சாஸ்த்ரமிதி ச்ருதம்
 பூஜோபகரணம் ஸர்வம் பஹிரந்தர் த்விதா க்ருதம்
 மீமாம்ஸே இதி விஜ்ஞேயம் ப்ரஹ்ம கர்ம ஸமாதிநா
 கர்ஷணாதி ப்ரதிஷ்டாந்தம் ப்ரதிஷ்டாத் உத்ஸவாந்தகம்
 தர்மசாஸ்த்ரமிதி ப்ராஜ்ஞா: கர்மண்யாஹுர் த்விஸப்ததிம்

பொருள் - பஞ்சகால நியமங்களுடன் மூன்று காலத்திலும் (ஐந்து வேளை பூஜை, கடந்த - நிகழ் - எதிர் என்று மூன்று காலங்கள்) ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு நடக்கும் ஆராதனமே ந்யாய சாஸ்த்ரமாகும். வெளிப்புறத்தில் உள்ளவை, உட்புறத்தில் உள்ளவர் என்று இரண்டு விதமாக உள்ள ஆராதனைக்கான பொருள்கள் அனைத்தும் ப்ரஹ்ம மீமாம்ஸை, கர்ம மீமாம்ஸை என்று இருவிதமாக உள்ள மீமாம்ஸா சாஸ்த்ரமாகும். அங்குரார்ப்பணம்

தொடங்கி கருட ப்ரதிஷ்டை முடிய, ப்ரதிஷ்டை தொடங்கி உற்ஸவம் முடிய உள்ள எழுபத்து இரண்டு கர்மங்கள் தர்ம சாஸ்த்ரமாகும்.

விமாநம் ப்ரணவஸ் ஸாக்ஷாத் காயத்ரீ ரங்கமண்டபம்
 த்வாரபார்ச்வஸ்திதௌ ஸ்தம்பௌ ஹரிர் இதி அக்ஷர த்வயம்
 அகாரேண உகாரேண மகாரேண அக்ஷரைஸ் த்ரிபி:
 ஓமிதி ப்ரணவ: ப்ரோக்த: சக்தி த்ரய ஸமந்வித:
 உத்ஸாஹ ப்ரபுமந்த்ராக்யா: வர்ணாநாம் சக்தய: க்ரமாத்
 காயத்ரீ வர்ண ரூபாணாம் ஸ்தம்பாநாமதி தேவதா:
 க்ரமேண ப்ரஹ்மணா: ப்ரோக்தா: சதுர்விம்சதி மூர்தய:

பொருள் - “ஓம்” என்னும் ப்ரணவமே ஸ்ரீரங்கவிமானமாக உள்ளது (சாந்தோக்ய உபநிஷத்தில் - ஓம் இதி ஏதத் அக்ஷரம் ப்ரஹ்ம: - “ஓம்” என்பதே ப்ரஹ்மம் ஆகும் - என்றது காண்க. இங்கு “ஓம்” என்பதே ஸ்ரீரங்கவிமானம் என்றால், அந்த ப்ரஹ்மமே ஸ்ரீரங்கவிமானம் என்றாகிறது. ஆக ஸ்ரீரங்கவிமான தரிசனம் என்பது வேதங்களில் கொண்டாடப்படும் ப்ரஹ்ம தரிசனம் என்றாகிறது). காயத்ரியே ஸ்ரீரங்கமண்டபம் ஆகும். மூலஸ்தானத்தின் இருபுறமும் காணப்படும் இரண்டு தூண்களும் (திருமணத்தூண்கள் என்பர்) “ஹரி” என்னும் இரண்டு எழுத்துக்கள் ஆகும். “அ, உ, ம” என்னும் மூன்று எழுத்துக்கள் சேர்ந்ததான “ஓம்” என்னும் ப்ரணவம் உத்ஸாஹ சக்தி, பிரபு சக்தி, மந்திர சக்தி ஆகிய மூன்று சக்திகளைக் கொண்டது (செல்வம் மற்றும் பெரும்படை மூலம் கிடைப்பது பிரபு சக்தி, மந்திரிகளின் ஆலோசனையால் கிட்டுவது மந்திர சக்தி; தன்னிடம் உள்ள வலு, உற்சாகம், “வெல்லவேண்டும்” என்னும் எண்ணம் ஆகியவற்றால் உண்டாவது உத்ஸாஹ சக்தி). காயத்ரி மந்த்ரத்திலுள்ள இருபத்துநான்கு எழுத்துக்களும் காயத்ரி மண்டபத்தில் உள்ள இருபத்துநான்கு தூண்கள் ஆகும். ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய கேசவன், நாராயணன், மாதவன், கோவிந்தன், விஷ்ணு, மதுசூதனன், திரிவிக்ரமன், வாமனன், ஸ்ரீதரன், ருஷிகேசன், பத்மநாபன் மற்றும் தாமோதரன் என்று பன்னிரண்டாகவும்; வாஸுதேவன் (வ்யூஹ - கேசவன், நாராயணன், மாதவன்), ஸங்கர்ஷணன் (வ்யூஹ - கோவிந்தன், விஷ்ணு, மதுசூதனன்), ப்ரத்யும்நன் (வ்யூஹ - திரிவிக்ரமன், வாமனன், ஸ்ரீதரன்), அநிருத்தன் (வ்யூஹ - ருஷிகேசன், பத்மநாபன்,

தாமோதரன்) என்று பன்னிரண்டாகவும், ஆக இருபத்துநான்கு மூர்த்திகளும் இந்தத் தூண்களுடைய தேவதைகள் ஆவர்.

திசோ தச பதாந்யாஹூர் அவதாராதி தேவதா:

த்ரய: காண்டாஸ்து விஜ்ஞேயா: ஸந்நிதிம் த்வார தேவதா:

சதுர்விம்சதி வேதாச்ச பக்ஷாஸ் தத்வாநி மூர்தய:

அக்ஷராணி ச பார்ச்வஸ்த ஸ்தம்பயோர்மூலம் ஆச்ரிதா:

பொருள் – காயத்ரியில் உள்ளதான “தத், ஸவிது: வரேண்யம், பர்க:, தேவஸ்ய, தீமஹி, திய:, ய:, ந:, ப்ரசோதயாத்” என்னும் பத்து பதங்களே பத்து திசைகள் ஆகும். பத்து அவதாரங்களும் அந்தத் திசைகளின் தேவதைகள் ஆகும். இரண்டு மீமாம்ஸையில் உள்ள மூன்று காண்டங்களின் ஞானம் மூலஸ்தானத்தின் துவார தேவதை (இது ஸாமர்த்ய சக்தி அல்லது ஸர்வ சக்தி என்று சில ப்ரதிகளில் உள்ளது) ஆகும். வேதங்கள், பக்ஷங்கள், ஸித்தாந்தங்கள், மூர்த்திகள், அக்ஷரங்கள் என்று பலவும் அந்த இருபத்துநான்கு தூண்களின் அஸ்திவாரத்தை அண்டி உள்ளன.

தேவதாநாம் ஹிதார்ய ராக்ஷஸாம் க்ஷய காரணாத்

ப்ரஹ்லாத வத்ஸல ஸ்தம்பே ப்ராதுராலீந் ந்ருகேஸரீ

தஸ்மாத் ப்ரஹ்மாண்ட கோசாநாம் மூல ஸ்தம்போயம் உச்யதே

ரங்கசாயீ மஹாநத்ர த்ரிகுணாச்ச ஸ்வபாவத:

மூல மத்ய அக்ரதஸ் ஸாக்ஷாத் ரங்கவ்யாஹ்ருதயோ மதா:

பொருள் – தேவர்களுடைய நன்மைக்காகவும், ராக்ஷஸர்களின் அழிவின் காரணமாகவும் ப்ரஹ்லாதனிடம் வாத்ஸல்யத்துடன் கூடிய நரஸிம்ஹன் தூணிலிருந்து வெளிப்பட்டான். இதே போன்று இந்த ப்ரஹ்மாண்டத்துக்காக ஸ்ரீரங்கம் என்னும் இந்த மூலத் தூணில் ஸ்ரீரங்கநாதன் உள்ளான். மூன்று குணங்களும் இங்கு அடங்கி நிற்கின்றன. “பூ: புலவ: ஸுவ” என்னும் வ்யாஹ்ருதிகளே ஸ்ரீரங்கவிமானத்தின் மூலபாகம், நடுபாகம், மேற்பாகம் ஆகியவை ஆகும்.

விமாநாக்ரே ஸ்திதா ஹைமா நாநாரத்ந விபூஷிதா:
 கலசா நவ விக்யாதா: காயத்ரீ சிர உச்யதே
 பூரிதாந் நவபிஸ்தீர்தை: நவரத்ந விபூஷிதாந்
 நவக்ரஹ விதாதாரஸ் ஸேவதே கலசாந் நவ

பொருள் – காயத்ரியின் ஒன்பது சிரஸ்ஸுகளாகிய “ஓம், ஆப:, ஜ்யோதி:, ரஸ:, அம்ருதம், ப்ரஹ்ம, பூ:, புவ:, ஸுவ:” என்பவையே ஸ்ரீரங்கவிமானத்தின் மேலே உள்ள இரத்தினக்கற்களுடன் கூடிய ஒன்பது தங்கக் கலசங்கள் ஆகும். ஒன்பது கிரஹங்களும் தங்களுக்கென்று உள்ள ஒன்பது இரத்தினங்கள் கொண்டு இந்த ஒன்பது கலசங்களுக்குத் தொண்டு செய்கின்றன.

வாபீகூப தடாகாதி குல்யாஹ்ரத ஜலாச்ரயா:
 உபவேதாச்ச சாஸ்த்ராணி விஜ்ஞேயா ரங்கதாமநி
 கல்ப த்ரும ஸம்ருத்தச ரங்கசேஷத்ர ஸ்வபாவத:

பொருள் – பல உபவேதங்களும், சாஸ்த்ரங்களுமே ஸ்ரீரங்கத்தில் காணப்படும் குளம், குட்டை, கிணறு போன்றவைகளாக உள்ளன. கற்பகவ்ருசஷம் ஸ்ரீரங்கசேஷத்ரத்தின் ஸ்வபாவத்துடன் கூடியதாக உள்ளது.

ஆகமா முநிபி: ப்ரோக்தா மஹாபாரத ஸம்ஹிதா:
 மூலராமாயணம் சைவ சித்ரரூபா: ப்ரகீர்திதா:
 வர்ணாச்ரம குலாசார தர்மா: பார்ச்வாதி பேதத:
 ஜங்கமம் ரூபமாஸ்தாய ஸேவந்தே ரங்கசாயிநம்
 வடபீஜாங்குர ந்யாயாத் த்ருச்யா த்ருச்யமிதம் ஜகத்
 ரங்கசேஷத்ரே ப்ரலீநம் தஜ்ஜாயதே ச புந: புந:

பொருள் – முனிவர்கள் செய்தருளிய ஆகமங்கள், மஹாபாரதம், மூலராமாயணம் போன்றவை ஸ்ரீரங்கசேஷத்ரத்தில் சித்ர ரூபமாக உள்ளன. வர்ணங்கள், ஆச்ரமங்கள், குல ஆசாரங்கள், தர்மங்கள் ஆகிய நான்கும் ஸ்ரீரங்கசேஷத்ரத்தின் நான்கு திசைகளிலும் காணப்படும் அசையும் பொருட்களாக உள்ளன. “விதை ஒன்று இட்டால் வேறு செடி

முனைக்காது” என்னும்படியான பீஜாங்குர ந்யாயத்தை அடியொட்டி, இந்த ப்ரபஞ்சம் முழுவதும் ஸ்ரீரங்கசேஷத்ரத்திலேயே லயித்து, அதிலிருந்தே வெளிப்படுகின்றன.

உபபலவோ யதா காலே ததாகத்ய விபீஷண:
பூஜயேத் ரங்கநிலயம் யதா சாஸ்த்ரம் திவா நிசம்
கதே விபீஷணே லங்கா மநுஷ்யாம் ரங்கதாமநி
யதா பூர்வம் ஸுகம் தத்ர பூஜயேர் ஹரிம் ஸதா
புரா ஹி தேவதா விஷ்ணு தபஸா தத்ருஸ் ஸ்வயம்
விபீஷணஸ்து ஸர்வேஷாம் ப்ரத்யசஷம் தர்சயத்யஸௌ

பொருள் – ஏதேனும் ஆபத்து காலங்கள் உண்டானால், அந்த நேரத்தில் பகலிலும் இரவிலும் விபூஷணன் ஸ்ரீரங்கநாதனிடம் வந்து பூஜை செய்வான். விபீஷணன் வந்து மீண்டும் இலங்கை சென்ற பின்னர், மனிதர்கள் எப்போதும் போல சுகமாக ஸ்ரீரங்கநாதனைப் பூஜிப்பார். முன்பு தேவர்கள் பலவிதமான தவங்கள் இயற்றி ஸ்ரீரங்கநாதனைத் தரிசித்தனர். ஆனால் விபீஷணன் மூலமாக ஸ்ரீரங்கநாதனை அனைவரும் மிக எளிதாகத் தசிக்கும் விதத்தில் ஸ்ரீரங்கநாதன் சயனித்துள்ளான்.

தர்மவர்மேதி விக்யாதோ பானு வம்சோத்பவோ வசீ
சந்த்ரபுஷ்கரணீதீரே தபஸ் தப்த்வாத வைதிகம்
ஸர்வலோக ஹிதார்தயா ஸர்வவேதார்த ஸித்தயோ
லப்த்வா விபீஷணாத ரங்கவிமாநம் ப்ரணவாத்மகம்
ஸமுபாஸ்ய யதா தர்மாந் வைதிகாச்ச யதா விதி
லப்த்வாந்வரணம் தேஹம் தர்மவர்மேதி கீர்த்யதே
தர்மவர்மித தேஹஸ்து தர்மவர்மேதி கீர்த்யதே

பொருள் – சூரிய வம்சத்தில் உதித்தவனாகிய தர்மவர்மா என்னும் மன்னன் அனைத்து லோகங்களின் நன்மைக்காகவும், வேதங்களின் ஆழ்பொருளை (ஸ்ரீரங்கநாதனை) அடைவதற்காகவும் சந்த்ரபுஷ்கரிணீ கரையில் நீண்டநாள் தவம் இயற்றினான். பின்னர் விபீஷணன் மூலமாக ப்ரணவத்திற்கும் ஆத்மாவான ஸ்ரீரங்கவிமானத்தை அவன் பெற்றான் (இதன் மூலம் சந்த்ரபுஷ்கரிணீ என்பது ஸ்ரீரங்கநாதன் வருவதற்கு முன்பாக

உள்ளது என்று தேறுகிறது). தகுந்த வைதிக முறைப்படி ஸ்ரீரங்கநாதனை உபாஸனை செய்தான். தர்மத்தையே தனது கவசமாக அவன் பூண்டவன் என்பதால் அவன் தர்மவர்மா (வர்மம் என்றால் கவசம்) என்றே வழங்கப்பட்டான்.

சதுர்தசவிதா வித்யா ஸ ஸமேதா தர்மவர்மணா
ஸேவந்தே விதிவந் நித்யம் விமாந ரங்கமுத்தமம்
ததா ப்ரப்ருதி தத்தாம சந்த்ரபுஷ்கரணீதடே
ஆதராத் பரிதஸ் ஸஹ்யகந்யயாத்யாபி ஸேவ்யதே
விபீஷணகுரு: ஸாஷாத் தர்மவர்மா ஸுதீக்ஷித:
ரங்கயஜ்ஞம் ஸமாகுர்யாத் ரித்விக்பி: பகவத்பரை:
ப்ரக்ருதிம் நாகசயநம் விக்ருதிம் தார்க்ஷ்ய வாஹநம்
நித்யாத்யைர் யஜதே ரங்கம் வைதிகஸ் தாந்த்ரிகைரபி

பொருள் – தர்மவர்மனோடு சேர்ந்து நின்று பதினான்கு வித்யைகளும் ஸ்ரீரங்கநாதனை உபசரிக்கின்றன. சந்த்ரபுஷ்கரிணீ கரையில் உள்ள உத்தமமான ஸ்ரீரங்கவிமானத்தை ஸஹ்யமலையில் பிறந்தவளாகிய காவேரி ஒவ்வொரு நாளும் மிகவும் ஆதரத்துடன் வணங்கியபடி உள்ளாள். தர்மவர்மா என்னும் தீக்ஷிதன் விபீஷணனை குருவாகவும், அடியார்களை ரித்விக்குகளாகவும் கொண்டு ரங்க யஜ்ஞத்தை நடத்தினான். இவற்றில் ப்ரக்ருதி யஜ்ஞம் ஆதிசேஷனைக் கொண்டும், விக்ருதி யஜ்ஞம் கருடனைக் கொண்டும் நடத்தப்பட்டது. வைதிகம் மறும் தாந்த்ரிகம் நிறைந்த நித்யோத்ஸவம் ஆகியவற்றால் ஸ்ரீரங்கநாதன் பூஜிக்கப்படுகிறான்.

ஸதா ஸோமரஸம் பீத்வா சந்த்ரபுஷ்கரணீ ஜலம்
ஸமாதியுக்தீ ரங்கேசம் தர்மவர்மா யஜத் ஸ்வயம்
ஸமாஸ வ்ருத்தி ஜீமூதை: தர்மவர்மா யதாவிதி
ரங்கவித்யா ரஸம் பீத்வா ப்ராவர்ஷ ப்ராணிநா ஸதாம்
யதா தேஹார்சநாத் தேஹி துஷோ பவதி நித்யச:
அப்யாஸாத ரங்கவித்யாயாஸ் ததா விஷ்ணு: ப்ரஸீததி

பொருள் – ஸோமலதை என்னும் மூலிகையிலிருந்து எடுக்கப்படும் ஸோமரஸமாகவே (இது யஜ்ஞங்களில் பயன்படுத்தப்படும்) உள்ள சந்த்ரபுஷ்கரிணி தீர்த்தத்தை தர்மவர்மா பானம் செய்தபடி ஸமாதி நிலையில் ஸ்ரீரங்கநாதனுக்குப் பூஜைகள் செய்தான். தர்மவர்மா ரங்கவித்யை என்னும் ரஸத்தைப் பருகியவனாக, அதனையே ஒரு மேகம் போல நின்று ஸாதுக்களுக்கு மழை போன்று பொழிகிறான். மனிதன் தன்னுடைய சரீரத்தை ஒருவன் உபசரித்தால் மகிழ்வது போன்று, ஸ்ரீரங்கநாதன் ரங்கவித்யையைக் கற்றால் மிகவும் த்ருப்தி அடைகிறான்.

விதிஷு திஷு தீர்தாநி காவேர்யௌ சந்த்ரபுஷ்கரம்
 விமாநம் சேஷத்ரஜௌ ஸ்தம்பௌ ரங்கமிதி அக்ஷர த்வயம்
 ஏவ ஸப்த தச ப்ரோக்தா: புராணே வைஷ்ணவே புரா
 ஸம்யக் ஜ்ஞாநமிதம் ஸர்வம் ஸ மே விஷ்ணு: ப்ரஸீததி
 ப்ரஹ்ம தேஹமிதம் சேஷத்ரம் விமாநம் சிர உச்யதே
 பாஹூ உபயகாவேர்யா வஷ்டதீர்தாந் யதாக்ரய:
 முகம் ஸ்தம்ப த்வயம் ஸாஷுாத் ஹ்ருதயம் சந்த்ரபுஷ்கரம்
 ப்ரோச்யதே முநிபி: ப்ராணா ரங்கமிதி அக்ஷர த்வயம்
 யதா நாகவதந்யாநி பதாநி ப்ரவிசத்யத
 ரங்கவித்யைக தேசஸ்து ததாநந்த சதுஷ்டயம்
 மர்த்யானந்தஸ் ஸுரானந்தோ ப்ரஹ்மானந்தஸ் ததைவ ச
 ஸத்யானந்த இதி ப்ரோக்தா: தத் விஷ்ணோ: பரமம் பதம்

பொருள் – அனைத்து மூலைகள், எட்டுத் திசைகள், அனைத்து நீர்நிலைகள், காவேரி, சந்த்ரபுஷ்கரிணி, ஸ்ரீரங்கவிமானம், ஸ்ரீரங்கசேஷத்ரம், திருமணத்தூண்கள், “ரங்கம்” என்னும் இரு எழுத்துக்கள் (ஸம்ஸ்க்ருதத்தில்) ஆகிய பதினேழும், விஷ்ணுவே ஆகும் என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் உள்ளிட்ட பலவற்றில் கூறப்பட்டது ப்ரஸித்தம். ஸ்ரீரங்கசேஷத்ரம் ப்ரஹ்ம சரீரம், அதன் விமானமே தலை, வட திருக்காவேரி (கொள்ளிடம்) மற்றும் தென் திருக்காவேரி ஆகியவை திருக்கரங்கள், எட்டுத் தீர்த்தங்களும் (பில்வ தீர்த்தம் – பங்குனி எட்டாம் திருநாள் எல்லக்கரை வழியில் மங்கம்மாள் மண்டபம், ஜம்பு தீர்த்தம், அச்வத்த தீர்த்தம் – பங்குனி எட்டாம் திருநாள் தேவீ டாக்கிஸ் புளியமரம் எதிரில், பாலாச தீர்த்தம் – ஜீயபுரம் பங்குனி மூன்றாம்

திருநாள், புந்நாக தீர்த்தம் – மேலூர் பங்குனி மூன்றாம் திருநாள், வகுள தீர்த்தம் – குணசீலத்தை அடுத்துள்ள திருவாசி பங்குனி மூன்றாம் திருநாள், கதம்ப தீர்த்தம் – உத்தமர் கோயில் மாசி ஐந்தாம் திருநாள் தாழைக்குடி செல்லும்போது எழுந்தருளுதல், ஆம்ர தீர்த்தம் - மாசி ஐந்தாம் திருநாள் தாழைக்குடி) திருவடிகள், இரண்டு திருமணத்தூண்களும் திருவாய், சந்திரபுஷ்கரிணி இதயம், “ரங்கம்” என்னும் இரண்டு எழுத்துக்கள் ப்ராணன் ஆகும். அனைத்து விலங்குகளும் யானையின் காலடியில் அடங்கிவிடுவது போன்று மனித ஆனந்தம், தேவ ஆனந்தம், நான்முகன் ஆனந்தம், எல்லையற்ற பரமானந்தம் ஆகிய நான்குவிதமான ஆனந்தங்களும் ரங்கவித்யையில் அடங்குகின்றன.

ப்ரஹ்லாதோ நாரதோ வ்யாஸ: புண்டரீக: பராசர:

அர்ஜுந: பலி ருக்மாங்கௌ வஸிஷ்ட: சுக செளநகௌ
அம்பரீஷ்ச சாந்தநவோ தால்ப்யோ த்ருவ விபீஷணௌ
ஏதே சாந்யே மஹாத்மாநோ பகவத் தத்வ நிஷ்டிதா:
யதா பத்மபுராணோக்தா ஸாஷ்டாச் சம்பு முகேரிதாம்
அதீத்ய ரங்கவித்யாம் தே படந்த்யத்யாபி ஸாதரம்
தேவதேவோ மஹாதேவோ விச்வேசோ வ்ருஷப த்வஜ:
ரங்க வைபவமத்யாபி பார்வத்யாசாநு மோததே

பொருள் – ப்ரஹ்லாதன், நாரதர், வ்யாஸர், புண்டரீகர்ம் அர்ஜுனன், மஹாபலி, ருக்மாங்கன், வஸிஷ்டர், சுகர், செளநகர், அம்பரீஷன், பீஷ்மர், தால்ப்யர், துருவன், விபீஷணன் உள்ளிட்ட அனைத்து மஹாத்மாக்களும் பத்மபுராணத்தின் சிவன் அருளிச்செய்த ரங்கவித்யையை இன்றளவும் படித்தபடி உள்ளனர். தேவர்களின் தேவனும், மஹாதேவனும், ரிஷபக் கொடி உள்ளவனும் ஆகிய சிவன் பார்வதியுடன் இணைந்து ரங்கவித்யையைப் படித்து ஆனந்தம் கொள்கிறான்.

யதா ப்ரஹ்ம யதேசஷ்வாகு: ததா சைவ விபீஷண:

தபோபிஸ் த்ரிவிதைஸ் தப்த்வா த்ரிதாபத்தேதி கீர்த்யதே
தர்மம் ப்ரக்யாபயந் லோகே மஹாதேவோ ஹரஸ் ஸ்வயம்

பொருள் – எந்த ஒரு ஸ்ரீரங்க ப்ரஹ்மவித்யையை - நான்முகன், இசுஷ்வாகு, விபீஷணன் முதலானோர் தவம் இயற்றி, மூன்று உலகங்களிலும் மூன்றுவிதமான தாபங்கள் நீங்கி தர்மம் நிலைநிற்கும் பொருட்டு பெற்றனரோ – அதனை சிவன் ஸ்வயமாகவே பெற்றான்.

யஜ்ஞமூர்த்திர் அநந்தாத்மா ரங்கவித்யா ப்ரகாசக:
 ஸ்ரீராப்தி மூலகந்தஸ்தா விரஜா மஹதங்குரா
 ஸரயூ பத்ர புஷ்பாச்ச காவேரீ பல சோபிதா
 ஸத்யாநந்த ரஸை: பூர்ணா ரங்கவித்யா லதா சுபா
 தத் ரஸாஸ்வாத ரஸிகா: சதுர்முகாஸ் ஸுரா:
 விபீஷணாதயச்சாந்யே பகவத் பக்தி தத்பரா:

பொருள் – ரங்கவித்யை என்னும் இது திருப்பாற்கடலில் உண்டாகி, விரஜா நதியில் முளைவிட்டு, ஸரயூ நதிக்கரையில் துளிர்ந்துப் பூத்து, காவேரியின் கரையில் பழங்களை அளித்தது. பரமானந்தத்தைப் பரிபூர்ணமாக அளிக்கவல்ல இந்த ரங்கவித்யையை நான்முகன் உள்ளிட்ட தேவர்களும், விபீஷணன் முதலானவர்களும் எப்போதும் அனுபவித்தபடி உள்ளனர்.

சேஷத்ராத்த்மநே நமஸ்த்வேகம் த்வே விமாநே யஜே ததா
 த்ரீணிதீர்தயுஜே துப்யம் சத்வார்யாவரணாத்மநே
 பஞ்சவீதியுஜேநந்தம் அநந்தாத்ம குணாயதே
 அநந்தபாஹு சிரஸே அநந்தபத சக்ஷுஷே
 அநந்தசக்தி யுக்தாய அநந்தானந்த சாயிநே
 ஸ்ரீரோத சாயிநே துப்யம் நமச் ஸ்ரீரங்கசாயிநே

குறிப்பு – மேலே உள்ளது ஸ்ரீரங்கநாதனைக் குறித்த ச்லோகம் ஆகும்.

இதி குஹ்யதமா வித்யா புராலப்தா மயாநக
 ஸாக்ஷாத் கதயத் சம்போ: கைலாஸ சிகராலயே
 ப்ருஷ்டாஸ் தேஷாம் த்வயா வத்ஸ வித்யா ஸ்ரீரங்கசாயிந:
 ஸங்ஷேபேண மயா ப்ரோக்தா ஸுவ்யக்தார்தம் மநோரமா

ந சக்யா விஸ்தராத் வக்தும் வித்யா யுக சதைரபி
 வக்தரைபி ஸஹஸ்ரேண நாகாராஜேந தீமதா
 நாமாநுவர்ணநாத் விஷ்ணோ: கதிதா நாத்ர விஸ்தராத்
 பாவநா யஜ்ஞரூபாய யஜ்ஞமூர்தே: ப்ருயாவஹம்
 ரங்கவித்யாமதீ தேந யோ அநந்ய கதமாநஸ:

பொருள் - நாரதர், “ப்ரஹ்லாதனே! இவ்விதம் பரம இரகசியமான இந்த ரங்கவித்யையானது சிவனுடைய உபதேசம் மூலமாக கைலாஸத்தில் எனக்குக் கிட்டியது. இதனை மிகவும் சுருக்கமாகவும், சுவை கெடாதபடியும் நான் உனக்கு உரைத்தேன். இதனை முழுவதுமாக விவரிக்க யாருக்கும் சக்தி இல்லை. ஆயிரம் தலைகளுடன் கூடிய ஆதிசேஷன் பல யுகங்கள் முனைந்தாலும் சிறிதே உரைக்க இயலும் அல்லாமல் முழுமையாக உரைக்க அவனாலும் இயலாது. இப்படிப்பட்ட ரங்கவித்யையைப் படிப்பவன், ஸ்ரீரங்கநாதனை அல்லாமல் வேறு விஷயங்களில் மனதைச் செலுத்தமாட்டான்”, என்று கூறி முடித்தார்.

ஸ்ரீப்ரஹ்மாண்ட புராணத்தில் உள்ள ஸ்ரீரங்க ப்ரஹ்மவித்யை
 ஸம்பூர்ணம்

அழகிய மணவாளன் திருவடிகளே சரணம்
 தஞ்சமடைந்த நம் இராமாநுசன் திருவடிகளே தஞ்சம்